

[Ole Bernt Henriksen]

den, vil medvirke til, at de mål, den opstiller, efterhånden bliver nået.

For det er vigtigt et øjeblik at opholde sig ved de spørgsmål, Brundtlandrapporten tvinger os til at stille os selv og andre. Efter at Gorbatsjov og andre i de socialistiske lande nemlig har gjort demokrati og frihed til en del af deres midler til at redde deres land, må man fundere over, om den fattige verden kan få fremgang uden frihed og demokrati.

Vi må også stille spørgsmål ved, om vi hjælper de fattige lande på den rigtige måde. Vi må stille spørgsmål ved, om de problemer, de har med deres udenrigshandel og deres store gældsproblemer, kan løses med de midler, vi anvender i øjeblikket. Vi må overveje alt dette, hvis vi mener, at de har ret til et vist højt mål af materiel velfærd, og vi må nok se i øjnene, at vi i øjeblikket bevæger os bort fra dette mål og ikke frem imod dette mål.

Jeg vil gerne slutte med nogle bemærkninger om den rette brug af Brundtlandrapporten. Den har været hos os i nogen tid. Mange mennesker har læst den. Men jeg tror, det er vigtigt, at vi i verdenssamfundet får skabt en forståelse for – jeg har set bemærkninger om dette og vil derfor gerne nævne det – at Brundtlandrapporten ikke er et vestligt udspil, men et internationalt udspil. Det er meget vigtigt, at Brundtlandrapporten bliver lanceret på den måde, at det er et internationalt dokument og ikke bare nogle vestlige ideer – hvor gode de end kan være – der er sat på papir.

Og så tror jeg, det er uhyre vigtigt, at vi her i Danmark får en afslappet drøftelse – nok baseret på bred enighed mellem os; det er nødvendigt, hvis målene skal nås – af, hvordan Danmark kan placere sig i den sammenhæng, og hertil synes jeg ministeren svar har ydet et meget væsentligt bidrag.

Margrete Auken (SF):

I det amerikanske ugeblad Time kunne man for nylig læse, at vores klode er blevet årets planet. Det skete med en oprensning af alle de ulykker, der havde eller var i færd med at ramme os. Jeg citerer fra Informations gengivelse af det fra forleden dag:

»Lad der ikke være nogen illusioner. Der kræves ofre, der kræves mobilisering af politisk vilje, internationalt samarbejde og ofre, som er ukendt med undtagelse af krigstid. Dog er men-

neskeheden i krig nu, og det er ikke for drastisk, hvis man kalder det en krig for overlevelse. Nu mere end nogen sinde har verden brug for ledere, som kan inspirere deres medborgere til en brændende ildhu, et universelt korstog for planetens redning.« Det er store ord, men desværre realistiske.

Meget tyder på, at regeringen er næsten enig. Såvel statsministerens forord til handlingsplanen fra december som lange stræk i den er i godt tråd med dette.

Knap så betagende er måske statsministerens svar i dag. Der var nogle af os, der bemærkede, at miljøet aldeles glimrede ved sit fravær i statsministerens nytårstale, hvilket jo kunne tyde på, at det kun er, når miljøministeren står lige oven på ham, at han kommer i tanker om det.

Dertil kommer så, at udenrigsministerens tale gjorde, at man blev måske endnu mere skeptisk. Men hos miljøministeren mærker man i hvert fald, at hun ved, hvad det drejer sig om, og der er stræk af planen, der er overraskende gode.

Især er energi- og allermest transportafsnittet bemærkelsesværdigt. Det sidste har jeg allerede brugt med glæde mange steder, når der diskuteres trafik, nye vejanlæg f.eks. Folk tror, jeg læser op af SF's program, og de beskylder mig for alt det, man nu bliver beskyldt for i trafikmiljødebatten, og så er det regeringens egen plan.

At den er sluppet igennem Trafikministeriet, vidner om betydelig råstyrke hos miljøministeren. Nu mangler vi bare, at de faktiske handlinger svarer til den i stedet for direkte at modvirke planen. Grotesk er her – jeg siger det bare lige, for at vi husker det – beslutningen om at bygge motorvejen oven i den glimrende jernbaneforbindelse på Storebælt, for så ødelægges billedet nemlig helt, og et så ødelagt billede kan man jo spørge sig hvor meget er værd. Det får vi lejlighed til at diskutere i morgen, så jeg vil her sige, at på trods af dette skrigende misforhold mellem ord og handling vil jeg i dag sige tak for trafikafsnittet. Jeg er imponeret.

Begejstringen svinder dog generelt, når man husker på, at det er en handlingsplan og ikke bare et problemkatalog, vi har for os i dag. For med handlingerne kniber det sine steder, gevaldigt endda. Et par stykke eksempler: